

PARAULES DE VIDA

Pasqua: experiència de gràcia i de llibertat

Després de la mort de Jesús, els deixebles estaven desil·lusionats. Havien conegut una persona que els havia omplert d'esperança, havien deixat el seu treball i les seues coses per anar amb Ell. I tot havia acabat amb un fracàs. Les esperances i la il·lusió que havien posat en Jesús no s'havien complert. Segurament, en eixos moments, pensarien que s'havien equivocat. Però el matí del diumenge de Pasqua tot va canviar: primerament, són les dones les que descobreixen que el cos no hi és on l'havien sepultat. Després, són Pere i el deixeble estimat els qui ho constaten. A partir d'eixe moment van succeint-se els esdeveniments: el Senyor es deixa veure, primer a les dones, després als deixebles. I la seua presència té força perquè vagin superant les pors, el desànim i la incredulitat.

Per als personatges de la Pasqua tot el que van viure va ser sorprenent. És com una bona sorpresa, com un regal inesperat. Però no un regal qualsevol: és una vivència molt més plena d'allò que ells haurien pogut desitjar. Segurament s'haurien conformat amb què el Senyor no hagués mort. Ara, en canvi, el veuen viu, però no amb la vida que tenia abans de la creu, sinó amb una plenitud que supera totalment la seua capacitat de comprensió. El Senyor omple el buit que els havia quedat després de la mort amb una plenitud que supera qualsevol expectativa humana: una alegria plena, una esperança il·limitada, un amor immens.

Viure un esdeveniment com aquest és tindre l'experiència de la Gràcia. En el seu Fill ressuscitat, Déu els ha regalat una plenitud de vida molt més gran del que havien pogut pensar. I per això aquesta experiència és també de llibertat: el desconcert, les pors que ens envaeixen en ocasions, la mort com horitzó de l'existència... Tot això no és tan fort ni tan amenaçador. A la llum de la vida que s'ha revelat en Crist i que comunica als seus deixebles, tot això ha estat vençut: Pasqua és viure de la gràcia del Ressuscitat, és experimentar la llibertat

cristiana, una llibertat que ens porta a lluitar per la dignitat i la vida de totes les persones sense cap temor.

Des d'aleshores, els deixebles comencen a anunciar eixa notícia, tan gran i tan esperançadora que no és únicament per a uns privilegiats ni és per a un grup tancat, és per a tots. L'Església no es vol guardar aquest tresor, viu per anunciar-lo, per a proclamar que «tothom qui creu en Ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom» (Ac 10,43). No hi ha cap mal que no puga ser vençut per la potència salvadora de Crist; no hi ha cap persona que no puga ser salvada pel Senyor; el mal no té l'última paraula; no tenim dret a excloure a ningú de l'amor del Crist ressuscitat. Haver-lo conegut i creure en Ell és una gràcia que ens ha de portar a treballar per a què tots creguen i arriben a la salvació. Pasqua ens ha de fer veure als cristians que no hem de ser mai un obstacle perquè els homes arriben a conèixer i estimar Jesús.

Que la llum i l'alegria de la Pasqua, eixa alegria que també va viure en plenitud la Mare del Senyor en veure complides les seues esperances en què Déu no havia abandonat al seu Fill, ompli els nostres cors, les nostres famílies i el nostre món.

Bona Pasqua de resurrecció a tots en la pau de Crist.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El germà immigrant

Arribà fa cinc anys d'una exrepública soviètica, fugint de la guerra. És kurd. Ara té vint-i-vuit anys. Fill de família nombrosa. Vivien en una petita ciutat que fou bombardejada una i altra vegada. Un dels seus germans morí davant seu. Fugí amb d'altres coneguts, encaminant-se cap a Europa. Acabaren en un camp de refugiats de Grècia perquè els països europeus tenien tancades les fronteres. Quan els fou possible, s'escamparen per Europa. En un accident, viatjant en autocar, va perdre un peu. Gràcies a un programa especial de la Càritas alemanya que permeté aplicar-li una pròtesi, recuperà

una mobilitat notable. Arriba a Barcelona, una de les comunitats evangèliques l'ajudà en aquest primer contacte amb la nova realitat. Acollit, després, en un programa d'hospitalitat que desenvolupa una entitat eclesial catòlica, comença una etapa de normalitat, vivint en una família acollidora que li ofereix un llit, un plat a taula i un acompanyament amb un afecte respectuós. La bona disposició del noi i l'acolliment actiu de la família, els pares i els tres fills, facilitaren la seva integració. Recuperà els estudis. Al seu país havia cursat el primer curs de dret. En la nova situació, ateses les circumstàncies per-

sonals, decideix endinsar-se en l'estudi de les pròtesis, per ajudar altres persones que es trobin en la situació que ell va viure quan va perdre el peu. Vol treballar per la recuperació funcional de les persones i perquè recuperin l'esperança i la confiança en les seves possibilitats. Ara ja treballa professionalment. Està agraït per les ajudes rebudes. Visita regularment els seus benefactors. Mira esperançadament el futur. «No oprimeixis l'immigrant: vosaltres coneixeu prou bé com és la vida dels immigrants, perquè també en vau ser al país d'Egipte» (Ex 23,9).

Un itinerari del pas de Déu per la vida de les persones. Pas que acompanya al feble, al vulnerable en la malvestat. «La llei serà la mateixa per al nadiu i per a l'immigrant que resideix enmig vostre» (Ex 12,49). Pas que provoca respostes davant l'embat del mal personal o institucional. «Quan un immigrant vingui a instal·lar-se al costat vostre, en el vostre país, no l'exploteu» (Lv 19, 33). Pas que convida a la germanor. «Observareu la mateixa llei i el mateix ritual, tant vosaltres com l'immigrant que resideix enmig vostre» (Nm 15,16). Pas que mou al servei i a l'amor.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Pascua: experiencia de gracia y de libertad

Después de la muerte de Jesús, los discípulos estaban desilusionados. Habían conocido a una persona que los había llenado de esperanza, habían dejado su trabajo y sus cosas para ir con Él. Y todo había acabado con un fracaso. Las esperanzas y la ilusión que habían puesto en Jesús no se habían cumplido. Seguramente, en esos momentos, pensarían que se habían equivocado. Pero la mañana del domingo de Pascua todo cambió: en primer lugar, son las mujeres las que descubren que el cuerpo no está donde lo habían sepultado. Después son Pedro y el discípulo amado quienes lo constatan. A partir de ese momento van sucediéndose los acontecimientos: el Señor se deja ver, primero a las mujeres, después a los discípulos. Y su presencia tiene fuerza para que vayan superando los miedos, el desaliento y la incredulidad.

Para los personajes de la Pascua todo lo que vivieron fue sorprendente. Es como una buena sorpresa, como un regalo inesperado. Pero no un regalo cualquiera: es una vivencia mucho más plena de lo que ellos habrían podido desear. Seguramente se habrían conformado con que el Señor no hubiera muerto. Ahora, en cambio, lo ven vivo, pero no con la vida que tenía antes de la cruz, sino con una plenitud que supera totalmente su capacidad de comprensión. El Señor llena el vacío que les había quedado después de la muerte con una plenitud que supera cualquier expectativa humana: una alegría plena, una esperanza ilimitada, un amor inmenso.

Vivir un acontecimiento como este es tener la experiencia de la Gracia. En su Hijo resucitado, Dios les ha regalado una plenitud de vida mucho más grande de lo que habrían podido pensar. Y por eso esta experiencia es también de libertad: el desconcierto, los miedos que nos invaden en ocasiones, la muerte como horizonte de la existencia... Todo esto no es tan fuerte ni tan amenazante. A la luz de la vida que se ha revelado en Cristo y que comunica a sus discípulos, todo esto ha sido vencido: Pascua es vivir de la gracia del Resucitado, es experimentar la libertad cristiana, una libertad que nos lleva a luchar por la dignidad y la vida de todas las personas sin ningún temor.

Desde entonces, los discípulos empiezan a anunciar esa noticia, tan grande y esperanzadora que no es únicamente para unos privilegiados ni es para un grupo cerrado: es para todos. La Iglesia no se quiere guardar este tesoro, vive para anunciarlo, para proclamar que «todo el que cree en Él recibe el perdón de los pecados gracias a su nombre» (Hech 10,43). No hay ningún mal que no pueda ser vencido por la potencia salvadora de Cristo; no hay ninguna persona que no pueda ser salvada por el Señor; el mal no tiene la última palabra; no tenemos derecho a excluir a nadie del amor de Cristo resucitado. Haberlo conocido y creer en Él es una gracia que nos tiene que llevar a trabajar para que todos crean y lleguen a la salvación. Pascua nos tiene que hacer ver a los cristianos que no tenemos que ser nunca un obstáculo para que los hombres lleguen a conocer y a amar a Jesús.

Que la luz y la alegría de la Pascua, esa alegría que también vivió en plenitud la Madre del Señor al ver cumplidas sus esperanzas en que Dios no había abandonado a su Hijo, llene nuestros corazones, a nuestras familias y a nuestro mundo.

Feliz Pascua de resurrección a todos en la paz de Cristo.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Reunió telemàtica de la Delegació de Missions

El dimarts 22 de març, a les 16 hores, la Delegació de Missions de la diòcesi de Tortosa, va fer la reunió online.

S'inicià la reunió amb el res de la pregària sinodal invocant l'Esperit Sant. Mn. Toni Borràs donà les gràcies als membres de la Delegació i comentà la importància del Sínode que estem celebrant. També ens recordà que no vam poder celebrar la festa del nostre patró, sant Francesc Gil de Frederich. Esperem que podrem dur a terme la celebració de final de curs, programada per al diumenge 3 de juliol.

Tot seguit, es va passar al tema d'economia i es donà una explicació de com havien anat les col·lectes. Manolita Folqué va parlar del Comerç Just i la participació i col·laboració que s'estableix mitjançant les tauletes al carrer. A continuació, Mn. Toni parlà del Menjador Social Mn. Javier Obón, la gestió del qual la porta Misión América. També es va recordar alguns missioners: la Gna. Maria Àngels Comelles; el P. Llucio; el traspàs a la Casa del Pare del missioner combonià P. Antoni Calvera. I, com a tema molt im-

portant, es destacà la campanya del DOMUND, «un moment per a que els cristians siguem conscients de què l'Església és universal».

Delegació de Missions

50è aniversari de la mort de Mons. Manuel Moll i Salord

El dimecres 23 de març, a les 18 hores, se celebrà a la Catedral una Missa Capitular en sufragi de l'ànima del bisbe de Tortosa, Mons. Manuel Moll i Salord, en el 50è aniversari del seu

traspàs a la Casa del Pare. Va ser l'últim bisbe de la nostra diòcesi que va morir com a bisbe emèrit. Presidí la celebració el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, i van concelebrar alguns membres del Capítol Catedral. L'Eucaristia és acció de gràcies i vam donar gràcies al Senyor pel ministeri episcopal del bisbe Moll al servei de la nostra diòcesi.

A l'homília, el Sr. Bisbe manifestà que es tractava d'una celebració de record i agraïment per qui va estar tants anys al servei de la diòcesi de Tortosa, i demanà al Senyor que els seus servents transmetin sempre la Paraula de Déu amb fidelitat.

En acabar l'Eucaristia, el Sr. Bisbe i els sacerdots concelebrants van desplaçar-se a la tomba del bisbe Moll per fer un respons per la seva ànima.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

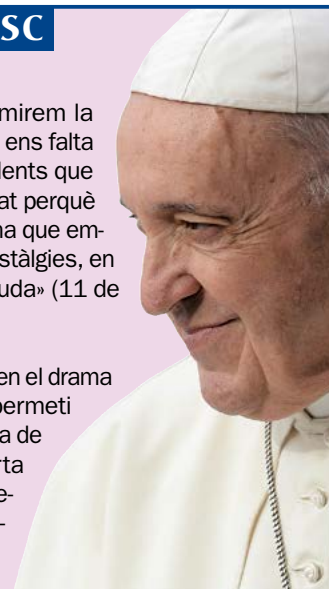

@Pontifex: «Som de Crist, estem empeltats en ell pel Baptisme; en nosaltres està la seva presència, està la seva llum, està la seva vida. Caminem, doncs, amb alegria i esperança, sostinguts per la seva Paraula: és paraula de vida» (9 de gener).

@Pontifex: «La qüestió migratòria, com també la pandèmia i el canvi climàtic, mostren clarament que ningú es pot salvar per si mateix, és a dir, que els grans desafiaments del nostre temps són tots globals» (10 de gener).

@Pontifex: «A vegades, quan mirem la nostra vida, veiem només el que ens falta i no pensem en el bo i en els talents que tenim. Però Déu ens els ha donat perquè confia en nosaltres, i ens demana que fem el temps present sense nostàlgies, en l'espera diligent de la seva vinguda» (11 de gener).

@Pontifex: «Moltes persones viuen el drama de no tenir un treball que els permeti viure serenament, també a causa de la pandèmia. Sovint això els porta fins al punt de perdre tota esperança i desig de vida» (12 de gener).

Missa en commemoració de la Baixada de la Mare de Déu de la Cinta

El dijous 24 de març, a les 12 de la nit, se celebrà a la Capella de la Cinta de la nostra Catedral una Eucaristia per commemorar la Baixada de la Mare de Déu de la Cinta a la ciutat de Tortosa.

La celebració s'inicià amb una gravació amb veu en off de la periodista Silvia Tejedor, relatant la baixada de la Mare de Déu a la nostra ciutat, la nit del 24 al 25 de març de l'any 1178, lliurant el seu cingol als tortosins. En acabar el relat vam cantar l'himne de la Mare de Déu de la Cinta i els celebrants, l'Arxiconfraria i la Cort d'Honor es van desplaçar en processó a la Capella de la Cinta.

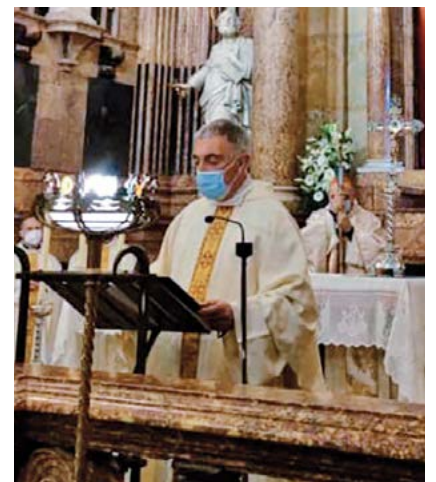
A l'homilia, el Sr. Bisbe ens digué: «Avui recordem i agraïm el signe d'amor que la Mare de Déu va

fer a la nostra ciutat. Donar-nos el seu cingol que uneix el cor dels fills de Tortosa al de la Mare de Déu.»

Al final de l'Eucaristia ens vam unir amb el papa Francesc demanant la pau a Ucraïna, amb l'acte de consagració al Cor Immaculat de Maria. A continuació, el prior de la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta i de la Cort d'Honor baixà la relíquia i la lliurà al Sr. Bisbe i els fidels vam anar passant a venerar-la mentre cantàvem els *Goigs a la Mare de Déu*.

S'acabà la celebració amb el cant de l'himne a la Mare de Déu de la Cinta.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

Diumenge 24, Traiguera, Santuari de la Font de la Salut, a les 12.30 h, inauguració de la creu coberta.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; sant Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.; beats Isnardo de Chiampo, prev., i Sibilliana Biscossi, vg.

20. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dijous [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Anselm (1033-

1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Divendres [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. La solemnitat litúrgica de Sant Jordi, patró secundari de Catalunya, es trasllada al 28 d'abril; sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustiniana;

beata Teresa Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap a 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); santa Salomé.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (C)

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 5,6b-8)

Germans, ¿no sabeu que una engruna de llevat fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos bé del llevat que éreu abans perquè sigueu una pasta nova. Vosaltres heu de ser com pans sense fermentar, ara que Crist, el nostre anyell pasqual, ha estat immolat. Per això, celebrem Pasqua cada dia, no amb el llevat que érem abans, el llevat de la dolenteria i de la malícia, sinó amb pans sense fermentar, vivint amb sinceritat i veritat.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Al-eluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 5,6b-8)

Hermanos:

¿No sabéis que un poco de levadura fermenta toda la masa? Barred la levadura vieja para ser una masa nueva, ya que sois panes ácidos. Porque ha sido inmolada nuestra víctima pascual: Cristo. Así, pues, celebremos la Pascua, no con levadura vieja (levadura de corrupción y de maldad), sino con los panes ácidos de la sinceridad y la verdad.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

«No hi és aquí: HA RESSUSCITAT»

Hi ha una frase que sentim sovint quan es parla de persones que han mort: «Allà on siguis». Això indica un desig de supervivència però també que no se sap ben bé què passa amb els difunts. Avui, dia de Pasqua, és un moment important per refermar la nostra fe en una resurrecció personal, com la de Crist. Així ho afirma clarament Pere en la primera lectura: *Parlo de Jesús de Natzaret... com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués a uns testimonis que Déu havia escollit.* I Pere es presenta com un d'aquests testimonis. El mateix veiem a l'Evangeli. *Les dones van al sepulcre amb les espècies aromàtiques que havien preparat, per ungir un cadàver. No havien pogut fer-ho la tarda del divendres. Ara volen suplir la unció omesa i deguda. Però, es produeix el gran canvi: Hi entraren però no trobaren el cos de Jesús, el Senyor. No saben el què ha passat. No pensen en una resurrecció. Ara bé dos homes amb vestits resplendents els diuen: Per què busqueu entre els morts aquell que viu? No hi és aquí: ha ressuscitat.* Jesús ha tornat a la vida, però a una vida absolutament diferent de la d'abans, a la vida de ressuscitat. Costa creure en aquesta resurrecció. Quan les dones anuncien als apòstols el que els havien dit els àngels *no s'ho creuen; els semblava una quimera.* I quan Pere va al sepulcre i no troba el cos de Jesús, *se'n torna a casa preguntant-se amb estranyesa què podia haver passat: no acaba de creure en la resurrecció. Li caldrà el contacte personal amb el Ressuscitat. Però la resurrecció no és només pel demà sinó que transforma la nostra vida: Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Ara hem de viure com a ressuscitats, no atrapats per desigs terrenals, esperant també nosaltres el moment que apareixem amb ell, plens de glòria.*